

NOVA DOBA

Licejska knjižnica

Dolžni iztis
Ljubljana

Stane letno 48 Din, mesečno 4 Din, za inozemstvo letno 120 Din.
— Oglasi za 100 višine stolpca 40 p. Reklame med tekstom,
osmrtnice in žalnice 50 p. Posamezna številka stane 50 p.

Izhaja

vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo Strossmayerjeva ul. št. 1, I. nadst. Telefon št. 53.
Upravništvo Strossmayerjeva ul. št. 1 pritličje. Telefon št. 65.
Račun kr. poštnege čekovnega urada št. 10.066.

Velik shod ministra n. r. dr. Kukovca v Središču.

NJEGOV KLIC PO KONCENTRACIJI NAPREDNIH POLITIČNIH SIL V SLOVENIJI.

V četrtek 2. febr. se je vršil v Središču velik javen shod Demokratske stranke ob veliki udeležbi naroda. Vsa gostilna Baumanova je bila natlačena polna. Predsednik krajevne organizacije Demokratske stranke g. dr. Tavčar je uvodoma toplo pozdravil narodnega poslanca dr. Kukovca, trškega in obrežkega župana, župana-starosta g. Šinka itd.

V dvournem vseskozi stvarnem in temeljitim govoru je dr. Kukovec podal obsežno sliko političnega življenja v Sloveniji, slikal in bičal razcepljenost narodnih in naprednih političnih elementov v mnoge stranke ter pozival v interesu naroda in države h koncentraciji naprednega življa. Razpravljal je dalje o razdelitvi države v oblasti ter ostro grajal postopanje pokr. namestnika Iv. Hribarja, ki je prisegel na ustavo, a vkljub temu dela na tistem na to, da bi se razni politični upravni uradniki izrekli za enotno Slovenijo.

Govoril je o socialni zakonodaji z ozirom na delavstvo in obrtništvo, zlasti o zavarovanju delavstva za slučaj bolezni, onemoglosti in starosti, o bolniških blaginjah, posredovalnicah za delo, o razmerju naše države napram drugim državam itd.

Debata je bila zelo živahna in so zborovalci stavili na g. poslancu nešteto vprašanj, na katera je točno in izčrpno odgovarjal.

Na predlog g. Veselke je bila g. ministru n. r. izrečena zaupnica in prošnja, da se v naprej kakor doslej zastopa z verno interese volilcev in naroda. Zborovalci so dalje sprejeli naslednji

RESOLUCIJE:

1. Poziv k združitvi vseh narodnih naprednih strank v Sloveniji.

Zborovalci na javnem shodu Demokratske stranke v Središču dne 2. febr. 1922 so po pretresu temeljitega poročila svojega poslanca v Narodni skupščini g. dr. Kukovca prišli do sledečih sklepov:

Politična konstelacija, kakršna je nastala glede Slovencev po zadnjih volitvah, se smatra z ozirom na razcepljenost na mnogoštevilne stranke kot narodnim in naravnost nevarno. Koncentracija vseh sil, ki brezpogojno priznavajo narodno edinstvo in po-

trebo pozitivnega gospodarskega dela, ter enotna organizacija istih je nujna potreba. Apeliramo na patrijotizem izvoljenih poslancev mariborskega okrožja, da računajo s tem razpoloženjem volilstva in v najkrajšem času izvajajo posledice iz tega položaja. Brez ozira na uspeh našega poziva pri izvoljenih poslancih smatramo pa že danes potrebnim, da ljudstvo samo politično položaj tako trezno precepi in da zastopniki narodnega in gospodarskega programa v mariborskem volilnem okrožju izdelajo delovni načrt v smislu potrebne združitve ter ga predložijo shodu zaupnikov v daljnje sklepanje in postopanje. Poslanec dr. Kukovec se naproša, da skliče najkasneje do Velike Noči takšen sestanek zaupnikov celega volilnega okrožja v Maribor po dogovoru z zastopniki vseh prizadetih strank in strui.

2. Zahteva po razdelitvi Slovenije v ljubljansko in mariborsko oblast.

Določbo ustave glede administrativne (upravne) in samoupravne razdelitve v velike županije ali oblasti in sreze ač okraje smatramo kot nedotakljivo. Vladni načrt razdelitve smatramo za primeren podlago za razdelitev in smatramo kot dolžnost vseh demokratskih in drugih v vladni večini udeleženi politikov, da dejansko zastavijo vse sile na čimprejšnjo izvršitev predvidene razdelitve. Zahtevamo takojšnjo razlasev vprašanja, ali res neki činitelji, ki bi bili dolžni strogo stati na stališču sklepov Nar. skupščine in spoštovati ustavo, umetno vplivajo na revizijo ustave in na to, da bi naš okraj izgubil v vladnem predlogu predvideno veliko županijo v Mariboru.

Iz govora ministra n. r. g. dr. V. Kukovca v Središču.

Z mojim današnjim središkim shodom se mi zdi potrebno pred slovensko javnost stopiti z odločno voljo, da se kar najprej dokonča, naj že bode s katerimkoli izidom, sedajna kriza slovenske narodno napredne politike, vsaj kolikor zadene moje volilno okrožje. Po mojem mnenju lahko utemeljim, da ta korak storim baš v Središču, ker je Središče že ponovno v zgodovini zadnjih desetletij pokazalo, da ima pogum, narodno napredno vprašanje razumeti in prinašati v sporih jasne odločitve. Ko sem jaz tu kandidiral prvokrat meseca maja 1909

tako blizu, da je kar osupla, iskala je njegov izvor na trgu, da prihaja iz ene starih hiš, ki so sanjavo stale druga poleg druge. Julien je igral z vso strastjo, flavta je kar vibrirala kristalnih glasov. Tema mu je dajala tako moč, da jo je upal pridobiti s silo svoje glasbe. Terezija se je res nagnila, kakor omamljena in premagana.

»Stopite od okna,« se je oglasila zopet stara dama. »Noč je viharina, bode te slabo spali.«

To noč Julien ni mogel spati. Domisljal si je, da ga je Terezija izsledila, morda celo videla. Kar gorel je v postelji vsled razburjenja, premišljal je, če bi ne bilo prav, da bi se ji jutri vseeno pokazal. Izgledal bi precej smešno in bi se potem še bolj skrival. Odločil se je, da se ji ne pokaže. Ob šestih je stal pred oknom in hotel ravno spraviti flavto, kar se odpre okno Terezijinega stanovanja.

Mlada deklica, ki ni nikdar vstala pred osmo uro, je bila v jutranji obleki, z razpletenimi lasmi. Naslonila se je s komolci na okno. Julien je obstal kakor o-

leta, torej skoraj pred 13 leti v štajerski deželni zbor, dobil sem nasproti klerikalcem po nečuvni borbi, ki mi je večno v hvaležnem spominu, vseh 142 glasov, ki jih je imela občina sploh oddati, ter je od tedaj naprej kmečkotrska občina Središče prednjačila v tem volilnem okrožju kot zavedna narodna in napredna občina. S polno pravico pričakujem, da pričnem v isti zadevi lahko v istem Središču borbo tudi danes.

Na dve strani borba in njen cilj ne more biti v dvomu, namreč proti klerikalizmu in socialni demokraciji, nejasnosti pa treba odstraniti glede razmerja med demokratsko in samostojno kmetijsko oziroma zemljoradniško stranko in med narodnosocialno stranko. Klerikalizem je svoje postopanje v zadnjih petih letih ponovno izpreminjal in je spellal nas narodno napredne politike tudi ponovno na led, da smo mu dali priliko, da se je zopet utrdil. Iz splošnih narodnih obzirov smo pred prevarom in po prevaru sklepali pogosto celo premirje s to stranko ter tvorili z njihovimi voditelji skupne vlade v Ljubljani in v Beogradu. Odgovarjalo je to javnemu mnenju, ktero je tako postopanje odobrilo ali celo zahtevalo. Vendar skušnja kaže, kako je bilo to napačno, kajti to je vzdržalo klerikalce še pred letom dni v odločilni borbi v ustavotvorno skupščino pri toliki moči, da so sicer zgubili v Sloveniji in tudi v mariborskem volilnem okrožju absolutno večino, a dobili vendar še izmed 21 poslanskih mest 8 istih. Vsled nezadostne delavnosti in sposobnosti vodstva samostojne kmetijske stranke se je to razmerje pri občinskih volitvah lansko leto nasproti narodno - napredni struji v korist klerikalne stranke še znatno poslabšalo, ker samostojni kmetje v eni tretjini občin mariborskega okraja niti toliko niso storili, da bi bili vložili liste svojih kandidatov, tako da so padle vse te občine brez boja v klerikalne roke in se nam je pred 14 dnevi v skupščini srbski radikalni patron naših klerikalcev Stojan Protič mogel rogati, da Slovence predstavlja kot pleme edino le klerikalna stranka. To je naravnost obupna slika, ki z bengalično lučjo razsvetljuje položaj nasproti klerikalni stranki zlasti v mariborskem volilnem okrožju. Rudečica sramu mora obdati vsakega naprednega kmečkega in mestnega človeka, ko to čuje in se vpraša, kaj smo doživeli v naši Jugoslaviji po lastni brezbriznosti. Če pustimo naše razmere nerazčiščene, tako da bodo vodje samostojne kmetijske stranke za branjevali demokratskim politikom na-

kamenel, glavo pokoncu, io je gledal v obraz ter se ni mogel od nje obrniti. Njegove nerodne roke so zastoni poskušale spraviti flavto v ovoj. Tudi Terezija ga je motrila z nepremičnim in dostojanstvenim pogledom. Zdelo se je, da opazuje njegove velike kosti, njegovo gorostasno telo, tako prihuljeno, gledala ga je v vsej njegovi nerodnosti in bojazljivosti. Ni bila nič več nervozen otrok, kakor je izgledala včeraj. Bila je ponosna, zelo bele kože, črnih oči in rudečih ustnic. Motrila ga je z mirnim obrazom kakor bi na trgu opazovala psa, ali se ji dopade, ali ne. S tihim molkom ga je obsojila, obrnila hrbet popolnoma počasi in zaprla okno.

Julien so odpovedale noge in padel je v naslonjač. Le pretrgane besede so prihajale iz ust.

»O! Moj Bog! Ne dopadem ji... Jaz, ki jo ljubim, ki bi dal za njo življenje!«

Prijel se je z rokami za glavo in se bridko zjokal. Zakaj se je vendar pokazal? Ker je bil tako nerodno zraščan,

rodno napredno delo na deželi s plitvo kmečko frazo, dočim sami niti kandidat-skih list ne postavijo proti klerikalcem, potem se moramo vprašati, ali ni odbila ura vsakemu napredku teh krajev. Potem se moramo tudi vprašati, kdo ima pogum zagovarjati tako mrtvilo nasproti klerikalcem. Kakšen je pa ta klerikalizem danes in kam nas pelje, dokazala je baš zadnje dni razprava v narodni skupščini. Nastopanje klerikalnih govornikov Hohnjeca in Sušnika je izzvalo burjo nevolje srbskih strank in neki list »Baikan« je »debelimi črkami tiskal, da treba Slovence vsled take politike odrezati od skupnosti z narodom in prepustiti njih usodi, klerikalce pa linčati. To razpoloženje odgovarja tudi stališču merodajnih politikov. Jaz se temu klicu po potrebi linčanja klerikalcev ne bom pridružil, pač pa kličem vsem narodnim naprednim Slovincem ob ti priložnosti, naj izprašajo svojo vest, ali je še dopustno, ali je še odgovorno, ako se vsi naprednjaki ne sporazumemo, da odklonimo dejanski in z vzorno organizacijo ta klerikalizem.

Bitolj.

(6. XI. 1912.)

Dvajestek dana minulo je od slavne Kumanovske bitke. Za ovo vreme Turci posle njihove uporne odbrane oko Prilipa bili su pod komandom Kara - Saída paše. Drugi turski djenerali Feti-paša i Dzavid - paša koji su begali preko Tetova i Gostivara posle odbrane Klčeva sa ostacima svojih korpusa sidiše u Bitolj.

Dzavid paša i ne zaustavljajući se u varoši jurno protiv Grka. Susrete ih i do noge potuče kod Banice. otevši im 12 topova, Saznav za rezultat Prilepskog boja, posla u Carigrad telegram: »Srbi su nepobedljivi, mi ne možemo ništa protivu njih. Predlažem da ih ne čekamo u Bitolju, nego da se bacimo svom snagom, što nam je ostala, protiv grčkih armija.« Predlog nije primljen. Bitolj su morali braniti kao nekada Plevnu.

U isto doba naša I. armija pod komandom prestolonaslednika Aleksandra imala je pred sobom poslednje iskušenje u ovome ratu. Put u Bitolj zaprečavala je kolosalna teškoća i izgledalo je, da će dotle pobedonosne divizije mladog Kraljevića biti zaustavljene neočekivanom nesrečom na pragu poslednje pobeđe.

Poplava — a ne turski bajoneti — šticeše Bitolj. Plahovite kiše, pračene snežnih burama, pretvorile rečice i barušine u ogromno jezero. Ali i ono što izgledaše nemoguće — ispuni se! Ruka pod ruku, zagrljeni u zbijenim gomili-

naj bi se bil raje skrival in ne nadlegoval deklie. Očital si je, jezen nad svojo nerodnostjo. Naj-li več ne igra flavte v temi, kakor nočni ptič, ki zapeljuje srca s svojim petjem in ki se ne sme nikdar prikazati na sonce, če hoče dopasti? Ostal bi zanj sladka, ljubka glazba, nič drugega kakor stara melodija skrivnostne ljubezni. Obožavala bi ga, ne da bi ga poznala, kakor zaljubljenega princa, ki je prišel iz daljne dežele in umrje same ljubezni pod njenim oknom. Toda on je pa nastopil brutalno in neumno in vničil ves čar. Ima ga za navadnega volovskega hlapca in nikdar več ne bo ljubila njegove glazbe!

In res, igral je najmilejše melodije, izbral tihe noči, v katerih se je razširjala vonjava zelenja. Terezija ga pa ni poslušala in ne slišala. Hodila je sem in tja po sobi, oprla se s komolci na okno, kakor bi ga ne bilo na nasprotni strani, kakor bi ne igral melodij svoje neizmerne ljubezni. Nekega dne je zakričala: »Moj Bog, kako je to razburljivo, ta flavta, ki igra tako napačno!« Obupan je vrget

EMILE ZOLA:

Za eno uro ljubezni.

(Dalje.)

»Poslušaj vendar, Francka,« je rekla z resnim glasom, obrniviši se proti notranjosti sobe. »To ni ptiček.« »O!« je odvrnila postarna ženska, od katere Julien ni zapazil drugega kakor senco, najbrže se zabava kak igravec in sicer prav daleč, v mestu.«

»Da, prav daleč,« je ponovila mladinka, ko je nekaj časa molčala in hladila svoje razgallene roke v hladni noči.

Od tedaj je igral Julien vsak večer močnejše. Njegove ustnice so zapiskale glas in njegova mrzlica je zlezla v staro flavto iz rumenega lesa. Terezija pa, ki je poslušala vsak večer, se je čudila tej živahni glazbi, katere posamezni akordi so leteli od strehe do strehe in počakali so leti, da se ustavijo pri njej. Dobro je čutila, da velja serenada njej, vzdignila se je včasih, kakor bi hotela pogledati čez hiše. Neke noči pa je udarjal glas

čina, da bi lakše odoleli valima zamučenih Šemnice, pod uraganskim vatrom artiljerije, pešadije i mitralieza, bacuju se u nju Moravci, Drinci i Dunavci, da na vrhovima bajoneta kroz nemogućnost iznesu naš Bitolj...

Turci, po momentanom uspehu nad Grecima, povrativši legendarnu hrabrost branioa Plevne borahu se četiri dana i tri noći ogorčeno uprkos jasno ispisanog fatuma definitivnog poraza: »Na sabliji dobismo, na sabliji gubimo!« Gonjeni čvrstom rukom svojih starešina, u veri da ih u »dženetu« očekuju »hurije«, guraju u smrt; prepliću se gore dole pod osećajem ledene kose, koja se pomalja iz mučevite ravni. Baterije njihove u poslednjem ropcu bljuju vatru i unose pušto u žive blatnjave redove naše. Poskropljeni vrućom krvlju, koja se istog momenta ledila u crne kapljice na telesima, izgledasmo kao nepomični bedem u živim ranama... Prosuti mozgovim razmrskanih junačkih glava zapljuskaju okololežeće... Crveni plemeniti sok liče i šiklja...

Bez jauka, bez vriska i piska u slatkom zanosu sklapaju se oči i zatrepere rumene suze. Na usnama zakloboče penušava crveno-crna krv — i kao poslednji uzdah zašumi: »Zbogom! Osveti, brate!«

Oblakovo drhti: Kiromarica krklja Bitolj huji...

Na centru borbenog rasporeda zamrznuti kip podporučnika Krste Spasovića-Rakića, pokušava da što izusti. Brada mu igra, zubi cvokoču, plavetne usne podadule, a ispod trepavica zatrepere suze da se otkinu u led... Život se manifestuje samo još u staklenaste suze oči...

Podne. Ogromne gomile gusto zbijenih zelenih fesova, uz besne urlike: »Alah! Alah!« jurile su slepo napred. Okoljen sa sviću strana u nuklenoj pešadijskoj i mitraljeskoj vatri, u oblaku šrapnelskog dima i sevanja, sav u krvi zakrvavljenih plavih očiju, sruči jednu drugu, treću bombu u pomahnitalu besnu gomilu... Obezglavljena telesa kupuju se u rodjenoj krvi i koprcaju u agoniji. Trenutno se hlade i istežu.

Zaslepljeni zadnji redovi iure preko leševa... Još jedan tresak i čelava temena valjaju se po stenju i kamenju i škrepe crvenilom.

»Napred, braćo! Na nož!...« i poslednji prokleći šrapnel raznese srce novog Obilića... Opuste Kiromarica... Severac podiže dim i prah. Na zgarištu: razbacani udovi, razmrskane glave, prosuti mozgovim mrtve ukočene gomile... Krv i gvozdje smešalo se!

Čini se da je se i samo sunce skrilo da ne gleda pustoš i strahotu... i dok u Bitolju drhte uzbudjena srca i ore se kliči: »Živela, braćo! Živeli, oslobodioci!« junačka zamrznuta čela kvase suze smirenog božijeg sluga uz zaupokojenu molitvu primajući, mesto majke, oca, sestre, poslednji poljubac...

Slava neznamom junaku!

Politične vesti.

IZ NARODNE SKUPŠČINE.

Seja 1. februara.

Na dnevnem redu su odgovori ministrov na razne interpelacije. Fin. ministar odgovarja na vprašanje posl. Milana Pribečevića glede pomoći za kraje, ki so

flavto v predal in ni igral več.

Mali Colombel se je tudi norčeval iz njega. Nekega dne, ko je šel mimo okna in vsakokrat, ko je šel po trgu, se mu je smejal s svojim celim hudobnim obrazom. Julien je vedel, da je bil Colombel sprejet pri Marsanneovih in to ga je zelo mučilo, ne ker je bil nani ljubosumen, ampak ker bi dal svojo srčno kri, da bi mogel biti samo eno uro na njegovem mestu. Mali mladega človeka. Francka, že veliko let v hiši, je skrbno čuvala Terezijo, ki jo je dojila. Plemenita gospodična in mali kmet sta skupaj rasla, ni čuda, če je ostalo še kaj starega prijateljstva. Julien je veliko trpel, kadar je srečal na ulici Colombela, s pikrim nasmehom na ustnicah. Njegovo sovraštvo je naraščalo, ko ga je nekoč natančneje opazoval in našel, da ni ravno grdega obraza, imel je okroglo glavo kakor mačka, toda zelo lepo in fino, zelene diabolne oči in majhno brado. Kako bi mu drago plačal dobroto, če bi smel obiskati Terezijo (Dalje prih.)

oškodovani po suši ali toči v Banatu in na Hrvatskem. Tozadevni krediti so dovoljeni. Minister poljoprivrede odgovarja na vprašanje glede regulacije reke Crnice, minister pošte na vprašanje o podržavljenju pošte na Hrvatskem, minister saobraćaja na vprašanje glede prometnih razmer v Banatu.

Izvoljen je bil odbor za proučavanje dr. Korošcevega predloga, da se ukine čl. 18 zakona o zaštiti države.

Vprašanje izpraznenih mest komunističnih poslancev se je v sporazumu s šefi strank odstavilo z dnevnega reda.

Burni dogodki v reški konstituenti. **Atentat na predsednika reške države Zanella.** Dne 31. jan. pop. se je vršila seja reške konstituante, v kateri je predsednik Zanella podal poročilo o političnem in gospodarskem položaju. Med govorom je nacionalistična manjšina neprestano burno vmes vpila in prišlo je do ostrih nastopov med večino in manjšino. Proračun za l. 1922 je bil z glasovi večine sprejet. Ko se je Zanella po seji vračal z avtomobilom domov, so ga nacionalisti sprejeli z divjim žvižganjem. Pred avtomobil je padla bomba. Šofer je bil ranjen, Zanella je dobil le malo prasko na roki.

Muslimani šli iz vlade. Dočim je muslimanski minister dr. Karamahmedović radi bolezni že pred časom podal demisijo, je odstopil sedaj tudi dr. Spaho, minister trgovine. Utemeljuje svoj korak s tem, da se ni ugodilo muslimanskim željam glede izprememb v zakonu o dvajstih in glede izenačenja zemljiškega davka.

V Gorici je bil v prvi seji novega obč. odbora dne 1. tm. z veliko večino glasov izvoljen za župana kandidat zmernih meščanov sodni svetnik dr. Bonne. Fašisti so oddali prazne glasovnice in je njihov govornik ostro napadel novega župana.

Odstop italijanske vlade. Bonomi je izgubil zaupanje, večine zbornice, ker se je demokratski klub izjavil proti politiki vlade in so demokratski ministri odstopili. Vsled tega je tudi Bonomi podal demisijo.

Mariborske novice.

Ljudska univerza v Mariboru. Drugo predavanje »Ljudske univerze« se vrši v soboto ob pol 8. uri v mali kazinski dvorani. Predava g. prof. dr. Kovačič o narodnih pesmih. Predmet bo zanimal vsakogar.

Iz seje občinskega sveta. V obč. seji 31. jan. se je pripoznala pokojnina v smislu predpisa za državne uradnike bivšima mestnima uradnikoma dr. Valentinu Raku in dr. Emilu Uhrli. Tako bosta dobila ta dva v Nemški Avstriji živeča Nemca, ki sta baje na papirju naša državljana, čez 100.000 avstrijskih kron penzije, kljub temu, da ima Uhrli pri graškem mestnem magistratu stalno službo, ki izključuje nadaljno penzijo. — 28 osebam — tujim državljanom, večinoma Nemcem se je dovolil sprejem v občinsko zvezo.

Celjske novice.

LJUDSKO VSEUČILIŠČE V CELJU.

Prihodnje predavanje bo v ponedeljek dne 6. febr. tl. v običajnem lokal. Razpravljal bo »o letoštetju in koledarju« naš znani predavatelj, gimnazijski profesor g. Jos. Kožuh.

Dijaška kuhinja v Celju je razposlala te dni na celjske in zunanje podpornike čeke z utemeljeno prošnjo, da jo podpirajo tudi v tekočem šolskem letu, ko postaja draginja še bolj občutna. Naj njih ne položi tega poziva ravnodušno stran! Ravno v času najhujšega razveseljevanja je dolžnost slovenske javnosti, da misli na svoje revno dijaštvo, ki mora prestradati v zaduhlih nezakurjenih in nerazsvetljenih stanovanjih bridke ure in dneve. Le za trenutek si prikažimo kako udobnost svojega vsakdanjega življenja, dijakom bomo s tem pomagali! Usmiljena srca, spomnite se ob vsaki priliki Dijaške kuhinje!

Ljudsko vseučilišče. V ponedeljek 30. jan. je bilo zopet predavanje o vzgoji in sicer o pomenu otroških iger. Govoril je o tej temi priznani strokovnjak-pedagog, g. nadzornik Černež. Z lepo mestoma pesniško vzneseno besedo je povedel svoje poslušalce v »čarobno kraljestvo otroških iger« in očrtal živje in bitje naših malih v tem kraljestvu. Njegovo

predavanje je bilo prepleteno z lastnimi doživljaji ter nadvse zanimivo in poučno. Škoda le, da je prehitro končal, vsi bi ga še poslušali. Naj bi se še kedaj oglasil kot predavatelj! Občinstvo (večinoma starši) je skoraj napolnilo dvorano in sledilo govorniku z največjo pozljivostjo kar je znamenje, kako se zanima za podobna vprašanja.

Dijaška kuhinja v Celju je sprejeta od g. prof. Levičnika v Celju 100 K namesto venca na grob umrli ge Osoje, nadgeometriji soprogi v Celju.

Vsi oni avstrijski državljani, ki so po odpustu iz vojnega vjetništva ostali pri nas in se ne želijo vrniti v Avstrijo, se morajo tekom 8 dni prijaviti pri policijskem prijavnem uradu Vrvarska ulica št. 1. Tozadevno evidenco zahteva avstrijsko poslaništvo.

Veselica na Starem gradu! V nedeljo dne 5. februaria popoldne priredi Julij Jicha gostilničar na Starem gradu domačo veselico v prid Dijaški kuhinji v Celju. Na sporedu je godba in ples. Za toplu in mrzla jedila ter dobro pijačo bo preskrbljeno. Z ozirom na dober namen, združen z lepim sprehodom se upa na veliko udeležbo. (k)

Mestno gledališče v Celju.

V torek 7. februaria abonement predstava »Kozarec vode«.

Sokolstvo.

KAJ BODI LJUBLJANSKI VSESOKOLSKI ZLET?

Piše dipl. agr. A. Jamnik. Ljubljana.

Kako važno vlogo vrši sokolstvo v moralnem, kulturnem, narodnem in slovansko državnem zmislu, mi ni treba posebe poudarjati, a zabeležiti moram nekaj, namreč to, da bo sokolstvo to svojo vzvišeno nalogo moglo izvršiti le, če se v njem prav nič, ampak prav nič ne uveljavlja strankarstvo, kakor se to zlasti pri Čehih in pri nas od gotovih strani in z gotovim namenom izkuša dokazovati.

V mojih očeh je Sokolstvo kulturna organizacija. Kot taka se kaže in taka tudi ostane.

Kot taka ima prevažne naloge. Sokolski zleti niso nič drugega kot to, kar so bile v stari, slavni, antični Grčiji, katera je bila središče vsega kulturnega sveta, znane olimpijske, pitiške, istmiške, nemejske igre in tekme ter panatejske in dionizijske svečanosti.

Te igre in svečanosti so leto za letom privabljale skupaj neštete množice domačinov, privabljale so Grke iz vseh kolonij in sploh od povsod, privabljale so tudi velike množice drugih kulturnih in barbarskih rodov in plemen. Domačinom in izven Grčije živčim Grkom so vcepljale spoznanje in ljubav do lastne domovine, nie veličin, jih navduševale v narodni zavednosti in grški samozavesti, tujcem pa so kazale slavo in naprednost Grčije v vsej njeni veličini. Grštvo je tujce očarovalo in jih v vseh ozirih na lep in lahek način takorekoč sebi podmetavalo. Izvajalo je baš zaradi tega faktično v vsem tedanjem kulturnem svetu, največji vpliv in veljalo v vseh ozirih kot vzor.

Vsesokolski zleti med nami Slovani niso prav nič drugega. Imajo zgodovinsko nalogo in imajo zlasti privabljati skupaj množice slovanskega ljudstva in s svojim potekom buditi in utrievati narodno zavest in slovansko samozavest in slogo in Slovana kot velikana prikazati tudi drugim narodom.

Istočasno z vsesokolskimi zleti in sokolskimi javnimi nastopi bi morale biti zvezane razne svečanostne igre, tekme ter bi se zlasti ob teh prilikah kazala najboljša slovanska umstvena dela vseh strok. Prirejale bi se slikarske in knjižne razstave, razstave slovanskih epohalnih izumov, slike našega slovanskega življenja, njena duševna in prirodna bogastva, gledališke vprizoritve tipičnih dramskih, opernih in baletnih del vsakega slovanskega plemena, igrali in peli naj bi najboljši slovanski mojstri, koncertirale naj bi azone tipične in najboljše slovanske godbe, recitirale bi se dela najboljših slovanskih starih in modernih literatov, najboljši in najpriljubljenejši govorniki bi govorili o slovanski slavni preteklosti in o velepomembni misiji Slovanstva v bodočnosti.

Kako bi to vplivalo na domačine in kako bi to nas Slovane seznanjalo med seboj in s tujim svetom, ki bi se

učil ceniti, spoštovati in upoštevati Slovana in Slovanstvo!

Uspehi bi bili vsestransko kolosalni!

Čas je, da sokolstvo to premišlja in že za ljubljanski vsesokolski zlet kolikor največ zgoraj omenjenih misli izvede. Slovani imamo svetu mnogo pokazati! Otresimo se zato svoje ponižnosti in skromnosti, kjer ni na mestu!

Sokolskemu društvu v Celju sta darovala br. Ivan Jug iz Zagreba na Silvestrov večer 100 Din in ob priliki obrtniškega plesa zopet 100 Din, br. Franjo Dolžan 10 Din. Srčna hvala!

Celjsko sokolsko okrožje ima svoj občni zbor v nedeljo, 5. febr. dop. ob priliki sestanka društvenih načelnikov. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora, 2. volitev okrožnega načelnika in tajnika, 3. letošnji okrožni zlet, 4. slučajnosti.

Turistika in šport.

Šahovska tekma Maribor-Zagreb. 25. in 26. marca se bo vršila v Mariboru šahovska tekma med mariborskim in zagrebškim šahovskim klubom. Vsak klub postavi 6 igralcev.

Dnevna kronika.

Rojstni dan velikega vladike Jos. Strossmayerja slavimo danes 4. t. m. Na odredbo ministra prosvete se proslavi dan po vseh šolah s primernimi svečanostmi in predavanji.

Nad žvezo državnih nameščencev je sprejel protektorat kralj Aleksander.

Na Češkem so koalirani savezi rudarjev 2. t. m. proglasili generalno rudarsko stavko po celi republiki, ker lastniki premogovnikov niso pristali na stališče rudarjev, da se morajo mezde določevati po višini cen živlenskih potrebščin.

Taboriščna uprava v Strnišču je z 31. januarjem prenehala poslovati.

Prosveta.

ZIKOV KOMORNI KVARTET.

Vsem Celjanom, ki se zanimajo za resne glasbene dogodke, je gotovo še v živem spominu utis, ki nam ga je zapustil Zikov kvartet s svojim lanskim vseskozi dobro uspelim komornim večerom. Sedaj pa so se vrnili naši »Zikovci« ovenčani s slavo in priznanjem iz češke turneje in silni naval občinstva pri njihovem ljubljanskem večeru 23. januarja 1922 nam je pričal, da je priznanje njihove češke domovine povečalo njihov že itak izvrsten sloves pri nas.

Pred komornim večerom, ki ga prirede »Zikovci« v Celju 15. t. m., naj na kratko seznanim celjsko publiko s člani kvarteta in njihovimi zadnjimi pomembnimi uspehi.

Primarij kvarteta g. Rihard Zika je kot učenec slavnega češkega profesorja Suchyja absolviraj praški konservatorij in dovršil l. 1917 zrelostni izpit z odliko. Pozneje je popolnil svoje znanje še s privatnim študijem pri najznamenitejšem vijolinskem pedagogu prof. Otakarju Šačiku. Drugi goslač g. Karel Sančič je učenec prof. Jankoviča in je absolviraj l. 1913 tržaški konservatorij. Vijola je v kvartetu odlično zastopana po g. Ladislavu Czerni-ju, absolventu praškega konservatorija, kjer mu je bil učitelj prof. Bastař. Čelistu, g. Ladislavu Zika pa je bil vzgojitelj prof. Fiedler, sedaj profesor konservatorija v Berlinu.

Vsi štirje člani kvarteta so bili do konca lanske gledališke sezone angažirani kot člani opernega orkestra v Ljubljani. Lepi uspehi, ki so jih dosegli s svojimi prvimi komornimi večeri, pa so jih dovedli do odločitve, da se posvetijo edino komorni glasbi. Njihov sloves je segel v Češkoslovaško, kjer so našli svojega vneta častilca in mecena v knezu Thurn - Taxisu, ki jih je povabil lanko poletje kot svoje goste na svoj grad. Tu jih je slišal član češkega kvarteta Herold, ki jih je presenečen nad veliko umetniško potenco mladega kvarteta povabil, da prirede v Pragi svoj komorni večer. To se je zgodilo in velikanski uspeh tega večera je, lahko rečemo, položil temelj za sijajno umetniško bodočnost. Ta večer so prestali »Zikovci« nad vse častno preizkušnjo in naistrožji praški kritiki dr. Nebuška, dr. Šilhan in Hutter omenjajo ta večer v »Narodnih listih«, »Venkovu« in »Tribuni« z laska-

Ustanovljena 1864.

Hranilnica mestne občine Celje

Ustanovljena 1864.

V lastni palači pri kolodvoru.

Stanje hranilnih vlog K 35.000.000.

Vrednost rezervnega zaklada K 8.000.000.

HRANILNE vloge, ki se sprejemajo od usogar, uživajo najpopolnejšo varnost in ugodno obrestovanje. Poštne položnice strankam brezplačno na razpolago. Rentnino plačuje zavod iz svojega.

SPREJEMA tudi v varno shrambo od strank in sodišč razne vrednostne papirje, vlozne knjižice i. t. d. Daje v najem PREDALJE v svojih safeblagajnah, tako, da obdrži ključ stranka sama.

OSKRBUJE svojim vložnikom prodajo in nakup vseh vrst vrednostnih papirjev itd. Izvršuje za nje tudi inkaso in druga denarna opravila najkulantneje. IZPLAČILA v inozemstvu izredno ugodno in promptno.

Posojila vseh vrst pod najugodnejšimi pogoji. Brezplačna pojasnila in strokovnjaški nasveti v vseh denarnih prasanjih.

Puplarno varni zavodi.

Telefon št. 35.

vini slavospevi ter napovedujejo mladenčkim kvartetu enako umetniško slavo kot češkemu kvartetu, kot kolega naslednika proglašajo »Zikovce«. Praškemu večeru je sledilo še več izbornih uspešnih koncertov v raznih češkoslovaških mestih. Tudi umetniški Dunaj ni prezrl tega važnega umetniškega pojava in povabil Zikov kvartet, da koncertira na Dunaju. Kritike priznanih čeških strokovnjakov so uplivalo na Dunaju tako močno, da je igral 6. nov. 1921 doslej na Dunaju povsem nepoznani Zikov kvartet pred razprodano dvorano v »Musikverein-u«. Tudi dunajski kritik dr. Bach je »Zikovce« obsel z zasluženo pohvalo.

S temi uspehi pa je podana zadostna garancija za pot teh štirih umetnikov v širni svet, kjer si bodo ustvarili svetovno ime.

Dokler se mude »Zikovci« med nami Slovenci, spoznavajmo jih in uživajmo njih plemenito in resno umetnost. »Zikovci« imajo v Celju že svojo publiko, zato bo pač njihov komorni večer 15. tm. združil vse njihove častilce k pobožnemu poslušanju njihove eterične glasbe; kdor pa jih do sedaj ni slišal, naj se ne odtegne prepričujoči moči njihove umetnosti. Hvaležen jim bo za plemeniti užitek in v bodoče gotovo ne bo zamudil nobenega njihovega koncerta.

O podrobnosti koncerta prihodnjic.
Dr. S. S.

Zveza kulturnih društev v Ljubljani ima svoj redni občni zbor v torek, dne 7. februarja ob 6. uri popoldne v tajništvu JDS. Narodni dom I. nadst. — Vsa v Zvezi včlanjena društva se pozivljajo, da se po možnosti udeleže občnega zbora po svojih zastopnikih.

Dopisi.

Rog. Slatina. »Čitalnica za Rog. Slatino in okolico uprizori v nedeljo, dne 5. t. m. ob 5. uri popoldan v hotelu »Pošta« burki »Damokljev meč« in »Vse naše«. Po predstavi je prosta zabava, ples, šaljiva pošta, srečolov in licitacija. Vabljeni so vsi, ki hočejo prebiti par veselih uric v lepi Rog. Slatini — pozimi.

Socijalna politika.

ODGOJA IN ZAŠČITA OBRATNO-INDUSTRIJSKEGA NARAŠČAJA.

(Elaborat iz ministrstva za soc. politiko, ki nam ga je dal na razpolago min. n. r. g. dr. V. Kukovec.)

(Dalje.)

Trdno sem uverjen, da bi bilo v splošno korist vaještva in obrtništva, da se z radikalnimi sredstvi zabrani vsaka preskrba vajencev v domu mojstra. Z zakonom bi se moralo popolnoma prepovedati in najstrožje kaznovati vse prestopke v tem pogledu. Brez izjeme! Ker redki so primeri, kjer skrbi mojster resnično za dobrobit vajenca, ako je pri njem v oskrbi.

V vajeniških domovih bi se moralo v prvi vrsti gojiti pravo družabnost, počna predavanja, splošno izobrazbo s pomočjo literature, petja, gledališča, telovadbe, govorniške šole, spoznavanjem političnih razmer itd. Pred vsem bi pa bilo sistematično gojiti gimnastične vaje, po vzoru nemških ali ameriških navad. Na vse te družabne prireditve in predavanja, ekskurzije in vaje bi se morali pozvati i vajenci, ki niso nastanjeni v domu.

Pravi dom vsakega vajenca bi moral postati vajeniški dom, ki bi bil slehernemu vajencu stanovski ponos, njegova univerza, njegova zbornica in njegova zabavišča.

Seveda bi se moralo vse življenje v vajeniškem domu razviti v samoupravnem duhu in najstrožje zabraniti vsak

kasarnski ali policijski režim. Predvsem pa bi morali vajenci iz svojega zaslužka vzdrževati in upravljati vse kulturne naprave in prireditve, zabavne in športne potrebe, kar bi silno uplivalo na pravilno gospodarjenje z njihovim zaslužkom in bi bilo visokega vzgojnega pomena. Vodstvo vajeniškega doma bi le nadziralo vse prireditve in pomagalo vajencem z izkušenimi nasveti.

Druga naloga vajeniških domov bi bila strokovnega značaja in sicer za izvrševanje priprave mladine v najbolj odgovarjajočo stroko s pomočjo prezkusnih delavnic, kakor je bilo pod točko I. omenjeno. V to svrhu bi se moral v vsaki pokrajini, odnosno na sedežu pokrajinskih organizacij za nego in skrbstvo vajencev in mladoletnih delavcev ustanoviti poseben vajeniški dom, ki bi bil v zvezi z obširnimi preizkusnimi obrtnimi delavnicami. Ta vajeniški dom bi bil nekaka matica vseh vajeniških domov pokrajine, kjer bi se vzgajali tudi organi in voditelji vajeniških domov, nastanil primeren vajeniški muzej in preskrbovali vsi vajeniški domovi s primernimi vzgojnimi in učnimi sredstvi (risbe, knjige, tiskalice, aparati itd.).

Preizkusne delavnice bi morale temeljiti na realni osnovi, kjer bi se izdelovala ne samo preizkusna dela, nego dejansko v praktičnem življenju uporabljivi predmeti. V to svrhu bi morala imeti delavnica stalne in zelo dobre kvalificirane pomočnike različnih strok. Resnica je, da predmeti, izdelani v teh delavnicah, ne bi mogli s ceno konkurirati z izdelki obrti in industrije, a radi vzgojnega cilja bi morala nositi te višje stroške seveda organizacija, ki bi vzdrževala delavnico, kar je pa itak stranskega pomena. Glavno je, da morajo biti delavnice moderno urejene, da ne služijo samo preizkusnemu namenu za pripravo vajence, nego tudi kot vzor-obrazi glede tehnične, varnostne in higienske ureditve delavnice. Zato bi služile te delavnice poleg prvega namena še strokovnemu pouku vseh onih vajencev, nastanjenih v vajeniškem domu, ki na svojem učnem mestu nimajo prilike spoznavati modernih obratov, strojnega dela in racionalnega gospodarstva s surovinami. (Dalje prih.)

Narodno gospodarstvo.

SADNI OGLEDI PO SLOVENIJI.

Minolo jesen je priredil oddelek za kmetijstvo pokrajinske uprave v Ljubljani po svojih strokovnih organih več sadnih ogledov po Sloveniji z namenom, da se prouči, katere pomoške in domače sadne vrste so v kljub skrajno slabi sadni letini vendarle dovoljno obrodile. Sadni ogledi so se vršili v Šmarjeti, v Žabnici, v Pišecah, v Olobokem, pri Sv. Petru na Medvedjem selu, v Ptuj, v Mariboru in v Guštanju. Vobče so bile razmere za prirejanje takih ogledov precej neugodne. Ponekod je bila preslaba sadna letina in zaradi tega malo zanimanja, sadje je zorelo mesec dni prej nego običajno in so se vršili ogledi deloma prepozno. Splošno slabo razpoloženje kmetijske prebivalstva zaradi nenavadne suše je tudi slabo uplivalo na udeležbo pri takih prireditvah. Kljub raznim oviram se je vendar dognalo, da so nekatere znaie in že vpeljane pomoške vrste kljub neugodni pomladi in katastrofalni suši vsaj deloma obrodile (kanadska, maščangar, bobovec, šampanski reneta i. dr.). Proučilo se je tudi nekaj domačih vrst, ki so vredne, da se razmnožujejo in širijo po dotičnih sadnih pokrajinah (trdika, vidvanika i. dr.). Da se bo dosegel v tem oziru še boljši uspeh, se bodo v prihodnje prirejele po večjih središčih posameznih sadjarskih pokrajin male lokalne sadne razstave,

na katerih se bodo točno določili sadni izbori za dotične pokrajine. Prirediti bo treba tudi specialne razstave za češnje, moštnice, orehe in breskve.

KJE SO OVIRE ZA ŽIVAHNEJŠO TRGOVINO S HMELJEM MED NAŠO DRŽAVO IN Č. S. R.?

Naše trgovstvo občuti, da se razvoj obojestranskih prijateljskih razmer ovira, ako se Č. S. R. zatvori s celo kopo uvoznih prepovedi pred svetom, oziroma, ako se uvoz tujih izdelkov in proizvodov dovoli le proti posebnemu dovoljenju. Tako n. pr. pri hmelju, katerega so pošiljali za časa obstoja avstrijsko-ogrske monarhije iz vseh njenih dežel v Zatec, katero tržišče se je razvijalo v svetovno tržišče ter je postajalo občutna konkurenca za Nürnberg.

Sedaj je pa med CSR in SHS povezan prosti promet z našim hmeljem, katerega so svoj čas v Zatecu pripravili prebasali in razpošiljali po celem svetu, kar je bilo mestu, deželi in državi, češki industriji in trgovini in naposled tudi delavstvu v veliki dobiček.

Jugoslovanski, posebno pa Savinjski hmelj si je na trgovskem torišču pridobil svetovno ime in se prav lahko in dobro prodaja; ker pa Slovenija nima zadostnega števila zavodov za konserviranje in basanje hmelja, se mora le-ta v to svrhu pošiljati v inozemstvo, od koder se potem razpošilja po svetu.

Veseliho bi nas, ako bi CSR ustanovila po nemškem vzorcu v Zatecu prosto hmeljsko skladišče za tranzit z ukinjeno carino, da bi potem mogli naš hmelj v Zatecu pripraviti, prebasati in razpošiljati, ali pa mednarodnim kupcem prodati in brez težko začariniti. Za ta slučaj bi prosili, da bi se carina na naš hmelj, katera je sedaj občutno visoka, zdatno znižala, da bi tako naš hmelj užival neko prednost pred hmelji drugih držav.

Z ustanovitvijo prostega skladišča za tranzit hmelja v Zatecu bi zaslužile železnice, pospeševala bi se v CSR industrija jute, platna, železa, zaslužili bi trgovci, špediterji, mizarji (pri napravi zabojev) in dninarji, kakor bi se pač hmelj basal in kamor bi se pač pošiljal.

Ker je bil leta 1921 žateški trg za nas zaprt, pošiljali smo morda dve tretjini našega proizvoda v Nürnberg, Bamberg in Antwerpen v svrhu prepranja in basanja — kar se bode v bodoče še pomnožilo — in Zatec bode polagoma izgubil svoje ime kot svetovno tržišče za hmelj.

Ker so Nemci razumeli svetovni tranzitni hmeljski kupčiji podati potrebno življenje in možnost razvoja, t. j. ker so ukinili vsako uvozno, prevozno in izvozno dovoljenje, bo Nürnberg v kratkem času postal edino svetovno tržišče za hmelj — v veliko škodo Zatecu.

Hmeljarsko društvo za Slovenijo s sedežem v Zalcu.

Dobava drv. Komanda dravske divizijske oblasti v Ljubljani naznanja, da se vrši dne 14. febr. tl. ob 10. uri dop. v pisarni intendature Dravske div. oblasti v Ljubljani, nadalje istega dne in ob isti uri v pisarni komande Voinega okruga v Mariboru in Celju in pri komandi mesta v Ptuj in Slovenski Bistrici ustmena licitacija glede dobave trdih drv za garnizije Ljubljana, Maribor, Celje, Ptuj in Slovenska Bistrica za čas od 1. maja do konca decembra 1922. Predmetni oglaš je v pisarni trg. in obrt. zbornice v Ljubljani, pogoji pa prinašanih komandah interesentom na vpogled.

Dobava ovsa. Komanda Dravske divizijske oblasti v Ljubljani razpisuje za dan 7. febr. tl. ob 10. uri dop. v intendaturi Dravske div. komande v Ljubljani ustmeno licitacijo glede dobave

200.000 kg ovsa. Predmetni oglaš je v pisarni trg. in obrtniške zbornice v Ljubljani, pogoji pa pri divizijski intendaturi v Ljubljani interesentom na vpogled.

Poljski generalni konzulat razglašja: V smislu § 16 naredbe ministrstva financ R. P. z dne 13. decembra 1920. leta, ki se tiče carinskega postopanja, morajo biti priloženi k vsaki carinski deklaraciji trgovska spričevala (fakture, trgovski računi, prvotne izjave), v katerih mora biti tudi navedena vrednost blaga. Z ozirom na ta predpis in na vliko važnost takih podatkov za trgovinsko statistične svrhe je neobhodno potrebno, da se inozemski izvozniki ravnaajo po poljskih carinskih zakonih ter da priključujejo k svojim pošililkam, določenim za Poljsko, predpisana trgovska spričevala, ki odgovarjajo carinskim zahtevam. To bo v njihovo korist, ker se bo tako odpravljalo blago brez odlaganja in ne da bi se moralo nepotrebno dopisovati in se pri carinskih uradih ne bo pobirala 10% pristojbina (akeidencija) za netočne izjave, ki znašajo pri današnjih uplailih tu pa tani zelo visoke svote.

Lastnica in izdajateljica:

Zvezna tiskarna v Celju.

Odgovorni urednik: Vekoslav Spindler.

Tiska: Zvezna tiskarna v Celju.

Železničar

32 let star, več slovenskega, nemškega in hrvaškega jezika, kakor tudi zmožen pisarniškega dela z večletno prakso, išče primerne službe za takojšnji nastop. — Naslov v upravi »Nove Dobe«.

Prostovoljna javna dražba.

Dne 20. feb. 1922 dopoldne ob 9. uri se vrši v župnišču v Celju prostovoljna javna dražba v zapuščeno g. opata Franca Ogradija spadajočih stvari, vina, živine, pohištva in opreme.

Okrajno sodišče v Celju, odd. I.
dne 30. januarja 1922.

Sprejem takoj v svojo mešano trgovino dva valenca

z dobrimi spričevali. 135 2—1
And. Elsbacher, Laško.

Plesna šola Pečnik

naznanja, da se začne vpisovanje v kurz za otroke, zaradi zamude pri vlaku v pondeljek dne 6. februarja ob 3. uri popoldan. 140

SALAME

Prve vrste

NOVO BLAGO

Povsem zrela

se dobiva povsod.

Prva hrvaška tovarnica salam, suhega mesa in masti

M. GAVRILLOVIĆ SINOV

d. d.

1169 Petrinja 30—24

Glavno zastopstvo za Slovenijo:

R. Bunc in drug

Celje Ljubljana Maribor

POSJOJILNICA V CELJU

Ustanovljena
leta 1880.

v lastni **NARODNI DOM**
palači

Rezervni fondi in vrednost
lastnih hiš čez K 7.000.000.

Eden najstarejših slovenskih denarnih zavodov. **OOOO**

Sprejema hranilne vloge na vložne knjižice in
tekoči račun ter jih obrestuje najugodneje.

Daja posojila na menice, vknjižbe in v tekočem računu. **Otvorja** trgovske in obrtne kredite. **Financira** industrijska podjetja. **Obavlja** vse denarne transakcije, daje vsakovrstne informacije brezplačno.

Stanje hranilnih vlog čez K 45.000.000.

Registrov. kreditna in stavbena
zadruga z om. zav.
Prešernova ul. 15
Stanje rezerve K 130.000.

"LASTNI DOM"

Račun čekovnega urada št. 10.316.

Sprejema hranilne vloge in jih
obrestuje po 4½% štiri in pol K
od sto, proti odpovedi (5%) pet od sto.
Stanje hranilnih vlog: K 4.000.000.

Trgovec
išče moblovano sobo za ta-
koj. Naslov: Turnšek in drug, Gospo-
ska ulica 32. 141 1

Uradnik

vešč v bančni stroki, želi vstopiti v
službo v Mariboru ali okolici (po mo-
gočnosti v banko). Naslov v upravi
»Nove Dobe«. 117-3

Trgovina pohištva
Marija Baumgartner
CELJE, Gosposka ul. 25. CELJE.

Zaloga lesenega in tapetniškega
pohištva vseh slogov. Vedno bo-
gato sortirana zaloga v različnih
slogih. Samo štev. 25

Jetika! Specialist za pljučne
bolezni Dr. Pečnik ordinira v torek
in petek: 11-12 in 2-4 ure v
Mariboru, Razlagova ulica 21. V
Št. Jurju ob j. ž. v četrtek celi dan.

Pension

in uradniška mensa, prvovrstna hra-
na, abonement v hiši in izven hiše; cene
zmerne. Gregorčičeva ulica 7. 127 2-2

Ant. Lečnik

urar in juvelir
Celje, Glavni trg št. 4
(prej Pacchiaffo). 2

Razširjajte „Novo Dobo!“

Stavbeno in galanterijsko kleparstvo

Franjo Dolžan

Kralja Petra cesta **CELJE** Kralja Petra cesta
izvršuje vsa dela točno in solidno. = = = Cene zmerne.
53 Proračuni na razpolago. 52-5

GOSTIONIČARSKA BANKA U BEOGRADU

133 3-1

Nemanjina ulica 42.

(Društvena glavnica 5.000.000 dinara.)

otpočela je svoj rad.

Baviće se bankarskim, trgovačkim,
finansiskim i industrijskim poslovima.

Prima uloge na štednju i plaća 7% kamate.

Adresa za brzojave: Gostioničarska Banka Beograd.

VABILO

na izvanredni občni zbor „Splošne gospodarske zadruge“
ki se vrši dne 5. feb. 1922 ob tretji uri pop. v
hotelu Balkan s sladečim dnevnim redom:

1. Vprašanje razpusta podružnice in ustanovitve nove samostojne zadruge.
2. Volitev odbora.
3. Slučajnosti.

137

Člani se vabijo k polni udeležbi in opozarjajo, da se bo skle-
palo o točki I. končno veljavno.

CELJE, dne 3. februarja 1922.

ODBOR.

Gostilna „PRI GROZDU“ Ig. Šuligoj

obvešča svoje prijatelje in znance ter
vse vesele ljudi, da priredi dne 4. febr.

domačo veselico.

Za dobro pijačo in jedila preskrbljeno.
Vstopnina 4 dinarje. 136 1

ZAHVALA.

Ob prilike izgube našega blagega očeta, so-
proga, tasta itd. gospoda

IVANA GOSAK

posestnika in gostilničarja v Žičah,

smo prejeli toliko izrazov sožalja in je bila ude-
ležba tolika, da se čutimo dolžne tem potom izreči
vsem iskreno zahvalo.

Marija Gosak-ova, soproga
Dr. Tone Gosak, sin
Emica dr. Gosak-ova, sinaha
Franc Goričan, zet
Rezika Goričan-ova, hčerka

Lojze Podkubovšek, zet
Mara Podkubovšek-ova, hči
Rozika Gosak-ova, hčerka
Rudi Dobovišek, odv. kand., zet
Lina Dobovišek-ova, hčerka

Moda!

Naznanilo!

Moda!

Cenjenim damam naznanjam, da sem otvoril modni
salon tudi za dame. Specijalistično delo v kostimih,
plaščih, jahalnih, športnih oblekah in fantazijah.
Najmodernejše mode. Izdeluje se ravno tako, če se
prinese blago seboj. Ravnotam se sprejme **prvo-**
vrstna pomočnica za krila.

Franc Meško

Aleksandova ulica št. 3, Celje.

128 5-3

Trgovina z galanterijskim, modnim in norimberškim
blagom ter kranjskimi izdelki po najnižjih cenah

Fr. Kramar

v Celju, na Kralja Petra cesti.
Zaloga cigaretnega papirja in stročnic.

SUKNO

pristno češko za moške in volneno
za ženske obleke in razno manufak-
turo kupite radi direktnega importa
po čudovito nizkih cenah samo v
veletrgovini in razpošiljalnici
R. Stermecki, Celje.